

[Aksel Larsen.]

artikel om, at det var noget galt, man lavede her. Forleden var der sendemandsmøde hos de jyske husmænd, der dog vist i alt væsentligt er radikalt prægede, og der sagde man, endda meget skarpt: vi vil ikke finde os i den måde at drive udenrigshandel på, vi kan ikke have, at Danmark er bundet til ikke at måtte handle med de og de lande, ikke at måtte sælge de og de varer til de og de lande. Tror det ærede medlem ikke, at det radikale parti var at få i tale dér? Vi er også til at få i tale, for det er vore forslag. Det eneste, der kan forhindre, at den vej bliver betrådt og disse forslag vedtaget, er, at det ærede medlem og hans partifæller her i salen siger: vi vil ikke gå den vej. Det er rigtigt, som jeg sagde ved første behandling, at der ikke alene ude i folket, men også her i tinget vil være flertal for at gå den vej, vi har foreslået. Jeg er sikker på, at det ærede medlem ikke kan få et eneste af de radikale medlemmer her i salen til at stå op og sige, at de ikke vil gå den vej, men så er der kun den forklaring tilbage, når man henholder sig til det ærede medlems argumentation om, at det, kommunisterne foreslår, ikke kan samle flertal her i salen, fordi det radikale parti ikke vil, at det ærede medlem og hans partifæller ikke vil gå den vej. De bøjer sig for et formentlig radikalt krav om, at disse afgifter ikke skal ind i pristallet, men jeg vil gerne minde om, at der kom en meget stærk opfordring, næsten en bøn, fra den højtærede finansminister til de borgerlige partier om at sige: vi vil ikke have dette ind i pristallet.

Forøvrigt har vi lige hørt det ærede medlem hr. Tholstrup holde en interessant tale. Den var interessant, fordi den bekræftede det, vi allesammen i forvejen havde en fornemmelse af: at der ikke findes det princip, som retsforbundet her i salen ikke er villigt til at bryde i en given situation. Hvis der nogensinde har været noget, retsforbundet har vendt sig forbitret imod, er det statsindgreb i erhvervslivet og statsstøtte til eksport, men selv da forslaget om eksportkreditens udvidelse var til afstemning, afholdt retsforbundet sig fra at stemme, og nu får vi at vide, at retsforbundet heller ikke vil stemme imod nye indirekte

skatter. Det har dog vist også hidtil været et af retsforbundets hjertebørn, men for en sikkerheds skyld lader retsforbundet altså være, og jeg takker forsåvidt det ærede medlem hr. Tholstrup, som det er første gang, vi i forvejen får besked om, at retsforbundet mod sine principper og mod hele sin agitation agter at afholde sig fra at stemme om sin hjertesag.

I denne tale oplyste det ærede medlem hr. Tholstrup, at han ligesom jeg var modstander af, at man undlod at indarbejde disse forhøjelser i pristallet. Han fandt, det var at pille ved vægten. Retsforbundet har 6 medlemmer her i salen. Nu ved jeg naturligvis ikke, om de vil stemme — det er muligt, at de i denne situation, og hver gang der er nogen som helst fare for, at regeringen kommer i mindretal, vil afholde sig fra at stemme — men lad os sætte, at retsforbundet vil optræde i overensstemmelse med, hvad det ærede medlem sagde. De råder over 6 stemmer, kommunisterne råder over 8 — vi er der allesammen — så sammen med socialdemokraterne er vi flertal. Så kan vi jo forkaste de to ændringsforslag om, at pristallet skal forfuskes med $1\frac{1}{2}$ point, så foreligger der altså ikke nogen nødvendighed for at gennemføre det. Jeg henstiller til de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Lindberg at overveje, om de ikke burde ændre optræden i denne sag og påvirke partifællerne til at gøre det samme.

Jeg vil også minde om, at netop det ærede medlem hr. Lindberg sagde, at principielt burde disse forhøjede afgifter ind i pristallet på grund af overenskomsternes forudsætninger. Ja, netop. Overenskomsterne blev i foråret sluttet under ganske bestemte forudsætninger. Det hørte absolut ikke til disse forudsætninger, at regeringen senere med fagforbundsformænds stemmer skulle ændre hele grundlaget for overenskomstafslutningen. Jeg vil tro, at hvis man gør dette, vil man ikke alene få yderst berettigede protester fra arbejderne, deriblandt det ærede medlem hr. Hans Rasmussens egne medlemmer, men arbejderne vil også sige til sig selv: når man på den måde bryder grundlaget for vore overenskomster, må vi også være frit stillet med hensyn til på anden måde at skaffe os